

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukami garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Portugalia. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Królestwo Polskie. — Rosya. — Księstwa Nadunajskie. — Turcya. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 18. lutego. Dnia 15. lutego 1856 wyszedł z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie i został rozestany spis alfabetyczny ustaw i rozporządzeń w roku 1854 dla kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświęcimskim i Zatorskim, tudzież z Wielkim Księstwem Krakowskim, a w dzienniku rządowym tomie I. oddziale I. obejmującym części I. aż do XXXVI. włącznie zawartych.

— Dnia 16. lutego 1856 wyszła z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie i została rozestana część VIII. oddziału II. dziennika rządowego z 1855 r. dla okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie,

Zeszyt ten zawiera

Nr. 28. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 27. października 1855, względem zaprowadzenia niższo-austriackiej miary i wagi jako jedynie prawnie ważnej, a oraz względem cymantowania takich.

Nr. 29. Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 19. listopada 1855, względem oznaczenia wagi czekolady według funtów wiedeńskich na obwiniciach pakietów.

Nr. 30. Ogłoszenie c. k. Namiestnictwa z dnia 24. listopada 1855, względem pokrycia potrzeb krajowych i uwolnienia gruntu od ciężarów na rok administracyjny 1856.

Nr. 31. Reskrypt krajowej Dyrekcji skarbowej z dnia 30. listopada 1855, którym podaje się do wiadomości prowizoryczny regulamin egzekucyjny dla odbioru monarchicznych zaległości podatkowych.

Nr. 32. Reskrypt c. k. Namiestnictwa z dnia 9. grudnia 1855, o środkach przeciw zaumarcu (letargowi) w chorobach cholerycznych.

Nr. 33. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 20. grudnia 1855, względem podatku dochodowego od fasonowanych rent i obligacji uwolnienia gruntu od ciężarów.

W sprawie podźwignienia kultury krajowej zwraca się uwagę czytelników, a mianowicie trudniących się gospodarstwem wiejskim, przemysłowców i artystów na obwieszczenie zawierające się w dzisiejszym dodatku urzędowym względem wystawy otworzonej dla wszystkich narodów i odbyć się mającej w Paryżu roku 1856 i 1857, a mianowicie wystawy ziemiopłodów, wyrobów przemysłowych, bydła w gospodarstwie wiejskim użytecznych i narzędzi rolniczych.

Sprawy krajowe.

Lwów, 19. lutego. W dalszym ciągu sesji tegorocznej gal. Towarzystwa gospodarskiego (ob. nr. 32. G. L.), Zgromadzenie po wysłuchaniu sprawozdania komisji wyborczej i komisji do osądzenia przedmiotów wystawy toczyło rozprawy nad wnioskami, które członkowie lub zgromadzenia, lub komisji pod sąd ogólny podawali; częścią rozbierane były pytania, które komitet poprzednio do rozpoznania między członków Towarzystwa rozestął i w pismach publicznych ogłosił.

Najprzód komisya wyborcza, złożona z członków komitetu i innych 18 ze zgromadzenia do balotu osobno zaproszonych, zdała sprawę z przyjętych do towarzystwa 15 członków czynnych i 2 korespondujących, poczem nastąpił publiczny wybór dwóch członków do komitetu i czterech zastępców w miejsce występujących, którym się czas posługi publicznej ukończył. Z wyboru wstąpili do komitetu WW. Józef Lehr i Waleryan Krzeczunowicz, a przyjęli zastępstwo HHr. Włodzimierz Russocki, Michał Starzeński i WW. Ludwik Skrzyński i Michał Guoiński.

Komisya wysadzona do ocenienia wystawy zbóż i warzyw podała do wiadomości zgromadzenia ilość, rodzaje i gatunki płodów, wymieniając każdego płodu szczególniejsze zalety, jakie przy doborze nadesłanych próbek znalazła. Wystawa ta liczyła spółzawodni-

ków 13. a przedmiotem jej były: pszenica, żyto, jęczmień, groch, orkisz, kukurudza, bobik, konieczyna, kartofle, turnips — między którymi szczególnie płody warzywne się odznaczały. — Wystawa płodów pomony liczyła trzech tylko spółzawodników, ale komisya znalazła ją tak bogatą w rozmaite gatunki jabłek i gruszek, nadto rozpoznała z niej prace, gorliwość i chęci najzyczliwsze do podniesienia w kraju tej gałęzi gospodarstwa wiejskiego. że mogła śmiało wezwać zgromadzenie do wyrzeczenia publicznej pochwały. Zgromadzenie też na wniosek komisji uchwaliło jednogłośnie przesać W. Konstantemu Pietruskiemu medal w uznaniu zasługi jego, poleciła komitetowi wydać imieniem Towarzystwa dziękczynną pochwałę p. Łaszewskiemu, a p. Lityńskiemu nadto udzielić 50 złr. na koszt dalszych w pomologii doświadczeń, które nietylko praktycznie okazał, ale oraz zebrał i spisał w osobnej tabeli, zasługującej, by drukiem dla publiczności ogłoszoną była.

Do główniejszych wniosków, które pod rozpoznanie całego zgromadzenia podane były, należały: Sprowadzenie do Dublin strycharzy belgijskich; Zaprowadzenie wyrobni narzędzi rolniczych w Dublinach; Zapewnienie robotnika w gospodarstwie i Utworzenie sekcji pszczelniczej.

Projekt sprowadzenia strycharzy belgijskich wniósł W. Maurycy Kraiński, okazując potrzebę wielu i rozlicznych budynków w Dublinach, jeżeli zakład ten ma się szczyścić wzorową gospodarstwem szkołą. Spowodowała go niedostateczność cegielni naszych i przekonanie, że w Belgii wyrób tysiąca cegieł piątą część tego co u nas kosztuje. Powzięte w tej mierze umowy z przedsiębiorcą belgijskim wymagały tylko uprzednio wydatku około 200—300 złr. na sprowadzenie strycharza, któryby na miejscu sam się przekonać mógł, jak dalece wyrobienie cegieł w Dublinach udać się może. Zgromadzenie upoważniło komitet wejścia w bliższe stosunki z przedsiębiorcą belgijskim w przekonaniu, że sposób ich snadnie się w kraju naszym da rozpowszechnić, i całemu obywatelstwu z wielką będzie przysługą.

Co do projektu zaprowadzenia wyrobni narzędzi rolniczych w Dublinach, którą W. Ludwik Skrzyński założyć na akcye radzi, poleciło zgromadzenie komitetu stosowne przedsięwzięć kroki, a przede wszystkim zarys projektu ogłosić drukiem i okazać potrzebę i użyteczność takiej wyrobni, pewne będąc otuchy, że każdy obywatel ziemski do zawiązania takiego towarzystwa przystąpi.

Ażeby w gospodarstwie wiejskim zapewnić sobie stałego robotnika wniósł W. Kruszewski, czyliby nie dało się na Szląsku utworzyć agencję, któraby na wezwanie dostarczała z tamtąd ludzi do gospodarstwa sposobnych i do pracy ochoczych. Przy bliższem rozpoznawaniu okazało się wiele niedogodności, zaczem zgromadzenie wezwało W. Kruszewskiego, ażeby jadąc teraz sam na Szląsk mógł upatrzeć sposób, w jakiby projekt podany najsnadniej dał się uskutecznić.

Pożądaną była uchwała zgromadzenia utworzyć sekcję pszczelniczą. Już od dawna nie tracił komitet z uwagi, jakimby sposobem podnieść kulturę tej gałęzi gospodarstwa, i wchodził w umowy z bratem sławnego Dzierżona, który za nie małą opłatą uczy swego sposobu hodowania muchy. Rozprawa p. Lubienieckiego wyświeciła bliżej pszczelniczo, i na jego wniosek powstała wspomniana sekcya.

Rozbiory pytań zamykały każde posiedzenie, i zdania wyrzeczone umieszczone będą w 19. tomie Rozpraw; tu dodamy, że W. Gross w odpowiedzi na czwarte pytanie przysłał próbkę swego siana brunatnego, bardzo chwalone; a W. Ludwik Skrzyński odczytał rozprawę o wyrobach gospodarskich na wystawie paryskiej, i przełożył postrzeżenia swoje z niezmierną dla kraju korzyścią.

(Otwarcie kolei do Debicy. — Wiadomości bieżące z Wiednia. — Mianowania. — Dwór ministra na konferencyach paryskich. — Porządek kąpielny.)

Kraków, 14. lutego. Stosownie do wysokiego rozkazu Jego Excelencyi ministra handlu, rękodziel i budowl publicznych otwarta będzie dnia 25. lutego 1856 kolej żelazna z **Krakowa do Dembicy** do powszechnego przewożenia tak osób jak i ładunków.

Przyjmowanie osób ma miejsce na wszystkich stacyach tej kolei, ładunki zaś przyjmuje się tylko na następujących stacyach:

Bochnia, Słotwina, Tarnów, Dembica. Pociągi osób odchodzą według ogłoszonego planu jazdy.

Wiedeń, 15. lutego. Pensjonowanego majora Henryka barona **Lewartow-Lewartowskiego** mianowano prowizorycznym komendantem placu w Zaleszczykach.

— W towarzystwie pp. radców nadwornych i ministeryalnych w ministeryum spraw zagranicznych barona Meyseburg i Klezl odjechał dnia 13. b. m. do Paryża także i baron Werner (młodszy). P. radzca nadworny i ministeryalny Antoni Hammer mianowany podczas zeszłorocznych konferencji wiedeńskich nadwornym tłumaczem cesarskim przy pełnomocnikach tureckich, pozostaje i nadal przy sterze sekcji orientalnej w ministeryum spraw zewnętrznych. Wspomnieni e. k. urzędnicy udają się do Paryża wprost na Kolonię.

— Bank hypotekarny rozpocznie czynności swoje dopiero po otrzymaniu $\frac{2}{3}$ ch części wpłat na akcye. Przygotowania do tych czynności mają być z początkiem kwietnia ukończone.

— Słychać, że zamierzają teraz przedsięwziąć rewizję porządku kąpielnego w rozmaitych miejscach kąpielnych monarchji austriackiej. Porządek kąpielny — na przykład w Baden pod Wiedniem, pochodzi jeszcze z wieku zeszłego, i potrzebuje nie jednej już poprawki.

Portugalia.

(Budżet państwa.)

Lizbona, 8. lutego. Minister finansów przedłożył izbie deputowanych budżet na rok 1856-57. Zawiera on 10.939 Contos; przychodów a 12.584 wydatków. Niedobór wynosi blisko pół pięta miliona reńskich.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Wróża rozwiązanie parlamentu. — Polemika w sprawach amerykańskich. — Reforma Turcji wątpliwa. — Sprawy parlamentu z dnia 12. lutego.)

Londyn, 13. lutego. W pałacu Buckingham była wczoraj o godzinie 3 po południu recepcya u dworu. Baron Hochschild, poseł Szwecji i Norwegii i hrabia Karol Björstjerna, szambelan króla szwedzkiego mieli posłuchanie u J. M. Królowy. Także i poseł angielski przy dworze hanowerskim Sir John Duncan Bligh był przed powrotem na swą posadę na posłuchaniu u Królowy. — Hrabina Desart mianowana na miejsce księżny Wellington damą dworu J. M. Królowy.

— W politycznych kolach nad Tamizą sądzą, że się zaniesie na rozwiązanie parlamentu. — *Morning Post* zawiera artykuł przeciw Ameryce, który ma uderzające podobieństwo z ogłoszonym w *Constitutionnel* artykułem o tym samym przedmiocie. Oba dzienniki toczą polemikę przeciw doktrynie Monroe oświadczając, że sprawy amerykańskie są sprawami całego świata. *Times* odnawia wszelkiej przyszłości reformom w Turcji i mniema, że obwołane zasady tylko koloniści europejscy wykonać są w stanie.

— Izba wyższa ukonstytuowała się w komitet pzywilejów pod przewodnictwem lorda Nedesdale; lord kanclerz zajął miejsce w ławkach ministeryalnych. Strażnik archiwów Towru złożył na stole dyplomy szlachestwa nadanego za panowania Ryszarda II. hrabi Huntington sua vita durante. Lord kanclerz oświadczył, że według jego zdania lord Wensleydale ma prawo zająć swe miejsce, a lord Brougham oznajmił, że nowy Par przyjdzie do zgromadzenia, gdy mu pozwoli ustawa i pedogra. Lordowie Brougham, Lyndhurst i Saint-Leonard otrzymali zlecenie rozpoznać prawomocność tytułu i uchwalono, żeby wezwać na przyszły poniedziałek barona J. Parke do komitetu.

— Na wczorajszym posiedzeniu izby niższej zapytał p. *Layard* ministrów, czyli prawda, że się w Konstantynopolu odbywają konferencje względem uregulowania pewnych kwestyi co do praw poddanych chrześcijańskich Turcji i co do administracji księstw naddunajskich, i czy prawda co dodają, że reprezentant Sardynii wykluczony został od tych konferencji i przeciw temu zaprotestował. *Lord Palmerston* odpowiedział, że między rządami Austrii, Francji, Anglii i Turcji stanęła umowa, że reprezentanci trzech pierwszych mocarstw zbiorą się w Konstantynopolu na naradę w porozumieniu z rządem tureckim nad trzecim i czwartym punktem, mianowicie nad środkami, jakie ma powziąć Sułtan na korzyść swych poddanych chrześcijańskich i w sprawie księstw naddunajskich. W tym względzie nie zasięgano jeszcze zdania rządu sardyńskiego. Konferencje te jednak niezostają w żadnym związku z układami o pokój. Kwestye, któremi się zajmuje konferencya, uregulowane będą na mocy niezawisłej powagi Sułtana. Reprezentant sardyński żądał, ażeby go przypuszczono do tych konferencji. Ambasadorowie Anglii i Francji niemieli w tym względzie instrukcyi, odnieśli się więc do swych rządów, a tymczasem minister sardyński niemiał udziału w naradach. Dotychczas rozbierano tylko kwestye odnoszące się do czwartego punktu, mianowicie co do praw i przywilejów poddanych chrześcijańskich Porty.

Mr. Napier wniósł, ażeby uczyniono stosowne kroki do utworzenia odpowiedzialnego departamentu sprawiedliwości dla należytego przygotowania ustaw i dla stopniowego ulepszenia prawodawstwa w Anglii. *Mr. Baines* kanclerz księstwa Lancastre wyraził mowę podziękowanie, że wniósł tę ważną kwestyę pod obrady izby i oświadczył, że rząd przedłoży wkrótce parlamentowi projekt w tym względzie.

Mr. Wigrans zażądał, ażeby ministeryum nauk publicznych miało miejsce w izbie niższej. *Sir G. Grey* prosi, ażeby po przyrzeczeniu pana *Baines*, p. Napier niewymagał od rządu wyjawienia sposobu, w jaki się ministeryum wywiąże z danego słowa. *Lord John Russell* oświadczył się za utworzeniem ministerstwa sprawiedliwości. *Lord Palmerston* prosi, ażeby Izba zostawiła wszelką swobodę rządowi, którego chęci są najlepsze. — Propozycyę pana Napier przyjęto tylko w części, mianowicie opuszczono pierwszy

ustęp względem utworzenia odpowiedzialnego ministerstwa sprawiedliwości.

W końcu przyjęła izba większością 46 głosów przeciw 43 propozycyę p. Mitchell, że mandat reprezentanta niezgadza się z urzędem detaksatora liwerantów dla państwa.

Francya.

(Udzielenie krzyżów i medalów Zuawom. — Godności cywilne przy godnościach wojskowych. — Powołanie oficerów z urlopu. — Pośrednictwo Francji w sprawie amerykańskiej.)

Paryż, 12. lutego. Według *Monitora* otrzymało przy wczorajszym przeglądzie w lasku bułońskim wielu wojskowych rozmaitej godności z pułku Zuawów gwardyi krzyż legii honorowej lub medal wojskowy. Przegląd odbył się potem do końca wśród głośnych okrzyków: Niech żyje Cesarz! — Postanowienie Cesarza Napoleona I., ażeby z wysoką godnością w armii łączono oraz i odpowiedni tytuł szlachestwa ma być teraz odnowione. Z godnością marszałka byłby połączony tytuł księcia, z stopniem jenerała dywizyi tytuł hrabi, a z stopniem jenerał-majora tytuł barona. — Jenerał Martimprey odjeżdża napowrót do Krymu. — W ogóle zaś wysyła minister wojny wszystkie na urlopie zostających oficerów z powrotem do Krymu, ażeby nie dać zwolnieć karbom posłuszeństwa i karności. — Słychać, że gabinet francuski ofiarował rządowi Stanów Zjednoczonych swe pośrednictwo w nieporozumieniu z Anglią. Nie wątpią, że pośrednictwo to będzie przyjętem.

Włochy.

(La Marmora witany w izbach. — Budżet. — Budowa kolei. — Kolonizacya Sardynii.)

Na posiedzeniu izby drugiej piemontkiej dnia 9. b. m. znajdował się także jenerał La Marmora; za przybyciem przyjął go serdecznie w imieniu izby deputowany Robecchi.

Poczem izba wotowała na budżet pasywów ministerstwa robót publicznych, wynoszący 11.792.714 franków.

Wkrótce przedłoży rząd izbom konwencyę z domem Lafitte względem wybudowania kolei żelaznej w Sabaudyi i zawarta ugode z towarzystwem kolonizacyi dla wyspy Sardynii.

Niemce.

(Zwołanie izb hanowerskich.)

Berlin, 14. lutego. *Weserzeitung* donosi za rzecz pewną, że izby hanowerskie zwołane będą na 4. marca.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 15. lutego. *Gazeta Warszawska* donosi: Głównio dowodzący armiami: Zachodnią i Średnią, namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej Mości w królestwie Polskiem, jenerał-artyleryi, jenerał-adjutant książę Gorczakow, po przybyciu z St. Petersburga raczył przyjmować na pokojach zamkowych w dniu wczorajszym. to jest 2 (14) lutego o godzinie 10. zrana, wyższych wojskowych, a następnie wyższych urzędników cywilnych, znaczniejsze duchowieństwo, szlachtę i znakomitszych obywateli.

W czasie tego przedstawienia JÓ. książę Gorczakow przemówił do ogromadzonych. Wyraził najprzód radość swoją, iż Jego Cesarska Mość raczył go zaszczyć tak wysokiem zaufaniem i że znowu znajduje się między nami. Dalej oświadczył, że ci z kraju tutejszego, którzy służą w szeregach armii południowej i krymskiej, walecznie się bili; i przytaczając, że wielu z nich stanęło w rzędzie najświetniejszych i najznamienitszych wojsk cesarsko-rosyjskich. wymienił zarazem niektóre imiona tych wojowników. Oświadczył potem, iż wszelkich starań dołoży, aby ukoić żal po stracie znakomitego męża, którego niedawny skon opłakujemy.

Nareszcie Jego książęca Mość silne ma przekonanie, iż Nasz Najłaskawszy Cesarz będzie miał powód zawsze być zadowolonym z gorliwości i zupełnego poświęcenia, z jakimi służba Monarchy pełniona będzie.

Po skończonem przedstawieniu o godzinie 11. Jego książęca Mość udał się do tutejszego katedralnego prawosławnego kościoła na nabożeństwo.

Rosya.

(Manifest zaślubienia księcia Mikołaja. — Mianowania Wielkich książąt. — Łaski na oficerów inwalidów.)

Petersburg, 8. lutego. Jak dawniej o zaręczynach, tak również i o odbytych ślubie małżeńskim wielkiego księcia Mikołaja z księżniczką Alexandrą zawiadomił J. M. Cesarza przedwczoraj wszystkich mieszkańców państwa rosyjskiego, wzywając ich do modłów za pomyślność nowo-zaślubionych i dla większej pociechy Matki swej dostojnej. Równocześnie wydano rozkaz dzienny do armii, którym zaprowadzono bardzo ważne zmiany w komendach wojskowych. — W kalendarzu rządowym wykazano wprawdzie wielkiego księcia Mikołaja w randze jenerałnego inspektora inżynierji, a wielkiego księcia Michała w randze jenerał-F. Z. M., lecz potąd zawiadowali sprawami tych departamentów jenerałowie Dehu i baron Korff, pierwszy w stopniu inspektora inżynierji, drugi zaś w stopniu inspektora artyleryi. Rozkazem wspomnianym rozporządzono więc, że oba wiecey książęta obejmują te posady, a dwaj ci jenerałowie dodani im będą „ad latus“. Obu wielkich książąt mianowano też jenerał-adjutantami i zatrzymują nadal komendy, pierwszy komendę pierwszej brygady 1. lekkiej dywizyi konnej, drugi zaś komendę konnej artyleryi gwardyjskiej, a oprócz tego mianowano wielkiego Księcia Mikołaja szefem

alexandryckiego pułku huzarów, którego właścicielem był potąd ś. p. książę Wrszawski. Również awansowano i obu synów księcia Piotra Oldenburgskiego, Mikołaja i Aleksandra; pierwszy postąpił na porucznika, drugi na podporucznika. Jenerałów Dehna i Korffa mianowano prócz tego członkami rady państwa.

Innym rozkazem dziennym obwieszcza minister wojny, jako J. M. Czarz przyzwolił na to, że ciężko ranni oficerowie niezdolni już więcej do służby frontowej, mogą być przydzieleni na własną swą prośbę do wojskowych zakładów naukowych, a przy tem awansować pułku swym dawniejszym porządkiem przypadającej na nich kolei. a własne też żądanie i w miarę posiadanych zdolności mogą być przyjęci do liczby etatowych oficerów w wojskowych zakładach naukowych. Wielką to jest łaską dla inwalidów, zwłaszcza że wielu z nich pobierałoby w razie przeciwnym pensję zbyt szczupłą i niedostarczającą, gdy tymczasem pobierać teraz będą całą swą gażę, a w czasie otrzymać mogą i pensję podwyższoną. Według słów wspomnianego rozkazu dziennego, mają być ci oficerowie żywym wzorem oświecenia się za ojczyznę, a oraz i dowodem wdzięczności rząd za służbę ich zaszczytną.

Ksiestwa Naddunajskie.

(Sekwestr na dobra duchowne zniesiony.)

Bukareszt, 5. lutego. O negocjacyach z greckimi klasztorami w Multanach względem zasekwestrowania ich dochodów, otrzymał tu już pewniejsze doniesienia. Oba księżęta Multan i Wołoszczyzny porozumieli się w tej sprawie, i postanowili zasekwestrować czwartą część dochodów tych klasztorów, a to począwszy od 2. kwietnia do 26. października 1855. W Multanach założono też rzeczwiście sekwestr, lecz na Wołoszczyźnie z tem się jeszcze wstrzymano. Oba księżęta upraszali pisemnie wysoką Portę o sankcjonowanie tych kroków. Wielki wezyr dał taką decyzję księciu Multan, że majątek klasztorów jest nietykalny, i upraszał go o zniesienie sekwestru. Na to zwołał gospodar jeneralne zgromadzenie wszystkich wielkich bojarów w Jasach, a po skończonych obradach złożono petycję do wysokiej Porty ze 100ma przeszło podpisami, i wysłano z nią dwóch deputowanych do Konstantynopola. Deputacyi tej polecono udać się wprzód do Bukaresztu, i zabrać z tamtąd dwóch deputowanych ze strony Wołoszczyzny; książę Stirbej odmówił jednak temu żądaniu — Dla rozpoznania petycji wspomnianej zwołała Porta wysoka Dywan wszystkich dygnitarzy, na który też zaproszono patriarchy z Konstantynopola i Jeruzolimy, tudzież kilku metropolitów i biskupów. Po długich naradach rozstrzygnęła nareszcie Porta sprawę sekwestru w ten sposób, że rząd księstwa multanjskiego nie ma prawa sekwestrować cudzej własności w prowincjach zostających pod zwierzchnictwem Porty. — Posłowie mocarstw zagranicznych potwierdzili uchwałę Dywanu z tą uwagą, że rząd multanjski znieść ma sekwestr, lecz natomiast może i od greckich dóbr kościelnych pobierać te same podatki nadzwyczajne, jakie pociąga w całym kraju od dóbr bojarom należących. Na mocy więc tego polecenia zniesiono sekwestr w Multanach.

Turcyja.

(Wyjazd Ali Baszy. — Reformy.)

Nadesłane na Tryest wiadomości z Konstantynopola są z dnia 4. lutego. Donoszą o wyprawie Ali Baszy na konferencyę paryską i dalszym toku obrad:

„Podpisanie przedugodnych punktów pokoju w Wiedniu 28go stycznia i otwarcie kongresu w Paryżu ogłoszono drogą telegraficzną, i na mocy tego polecił Sułtan wielkiemu wezyrowi Ali Baszy, ażeby w charakterze pełnomocnika Porty udał się na ten kongres. Ambasador francuski dał do dyspozycji wielkiemu wezyrowi parową korwetę „Ajaccio“, jeden z kilku okrętów wojennych, które jeszcze dotychczas stoją w porcie. Zastępca (kaimakamem) Ali Baszy wymieniał Mehmeda Kibrisli Baszę. — Konferencye, które się tu odbyły między ambasadorami i ministrami Porty, zbiorą się jeszcze raz, ażeby także kwestyę względem przyszłego stanowiska księstw naddunajskich rozstrząsać a to stanowczą uchwałą, ażeby przedłożyć na konferencyach w Paryżu. Propozycyę konferencyi co do reformy i co do położenia chrześcian w Turcyi objęte są w 21. punktach i w wielkiej radzie potwierdzone. Punkta ta w krótkości są następujące:

1. Utrzymanie przepisów hatyszeryfu z Gullhane i ustaw tanzymatu.
2. Zaręczenie przysługujących *ab antiquo* greckiemu i ormiańskiemu kościołowi przywilejów duchownych nowym aktem Sultana.
3. Uwolnienie patriarchatów i synodów od wszelkiej świeckiej i sądowej władzy. Mianowanie patriarchów na całe życie; stała płaca dla wyższego i niższego duchowieństwa. Zaprowadzenie osobnej władzy administracyjnej dla greckich i ormiańskich rajów.
4. Postawienie na równi różnych wyznań i narodowości w państwie; pozwolenie na budowanie kościołów chrześciańskich.
5. Zrzeczenie się prześladowania i karania takich osób śmiercią, które wiarę swą zmieniają.
6. Przypuszczenie chrześcian do wszystkich urzędów państwa.
7. Zaprowadzenie powszechnych szkół dla ukształcenia mahomedanów i chrześcian do służby państwa.
8. Zaprowadzenie osobnego sądownictwa świeckiego dla chrześciańskich rajów. Skład tych trybunałów z mahomedanów i chrześcian w sprawach mieszanych.
9. Kodyfikacya istniejących ustaw cywilnych i kryminalnych, i zmienienie ich według potrzeby.

10. Ogłoszenie tego kodeksu we wszystkich językach państwa.
11. Reforma więzień.
12. Reforma policyi.
13. Rekrutacya między rajami i przypuszczenie chrześcian do wszystkich stopni wojskowych.
14. Reforma władz administracyjnych na prowincyach, zastępstwo chrześcian w wielkiej radzie.
15. Pozwolenie dla Franków nabywania posiadłości gruntowej, jednak z tem ograniczeniem, by leżąca własność gruntowa nie przeszła pod excepcyjne sądownictwo, jakie nastreczają traktaty Europejszym.
16. Zaprowadzenie bezpośredniego upodatkowania; zniesienie systemu puszczania w dzierżawę pojedynczych kategori podatków *en bloc* urzędnikom państwa.
17. Polepszenie dróg komunikacyjnych wodą i lądem.
18. Zaprowadzenie porządnego budżetu.
19. Zastępstwo chrześcian w najwyższej radzie państwa w Konstantynopolu dwoma organami każdego narodu rajów.
20. Zaprowadzenie instytucyj kredytowych dla handlu.
21. Reformy monety.“

Z teatru wojny.

(Czynności wojenne przygotowują. — Życie obozowe. — Działania na Turkach zdobyte. — Jenerał Williams chory.)

Ajencyi Havas telegrafują z **Tryestu** pod dniem 12. lutego: „Według doniesienia z Konstantynopola z dnia 4. lutego, zezwoliła Turcyja na powiększenie anglo-tureckiego kontyngentu o nowe 2000 ludzi. — Z Trebizondy donoszą pod dniem 9. b. m., że rząd angielski polecił upatrzeć lądowisko stosowne dla armii 25tysięcznej.“

— Z Epatoryi donoszą pod dniem 28. z. m.: Wilgotne powietrze wpłynęło na stan zdrowia i skorbut panuje. Burzliwe wiatry zatamowały dostawę mięsa, i musiano poprzestać na mięsie z wielbłądów, koni, a nawet i z kotów. Oko mięsa wołowego kosztuje 12, suszonego 18, końskiego 10, wielbłądziego 12, skopowego 17, solonego 12 piastrow. Dopiero dziś nastąpiło lepsze powietrze i wybierano się zawzięcie egipskie wojsko okrętami do Warny. W Eupatoryi jest teraz także teatr, na którym w niedziele i czwartki dają przedstawienia. Towarzystwo aktorów liczy około 20 członków. Cena za wstęp jest dla oficerów 1½, a dla żołnierzy ½ franka.

W Kinburnie było powietrze d. 24. łagodniejsze, i Dniepr zaczął tajać powoli; natomiast nadzwyczaj gęste mgły zasłaniały kilka dni cały widok. Żywności było podostatkiem. Polowanie na kaczki i teatr były rozrywką w chwilach dziennych i wieczornych.

Z Bałakławy donoszą o wyprawieniu 3000 ludzi do Kerczu; nastąpiło to dla zapobieżenia nieprzyjacielskiemu atakowi, który jednak nie przyszedł do skutku.

— Z Berlina telegrafują ajencyi Havas pod dniem 13. b. m.: „Sto dział tureckich zdobytych w Karsie wystawiono w Tyllisie na placu Aleksandra. — Jenerał Williams chory. — Kerim Basza ma być przeniesiony do Moskwy.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 15. lutego. *Monitor* ogłasza wykaz banku francuskiego z dnia 14. lutego w zestawieniu ze stanem banku jaki był 11. stycznia. Zapas gotówki pomnożył się o 14 milionów, portfel weksłów zmniejszony o 16 milionów; w zaliczkach na fundusze publiczne, akcyje i obligacye kolei żelaznych przybyło 19 milionów. Obieg banknotów pomnożył się o 19 milionów; bieżący rachunek skarbu pomnożył się o 9 milionów. Bieżące rachunki prywatne pomnożyły się o milion.

Paryż, 16go lutego. Hrabia Cavour przybył tu wczoraj wieczór z swym dworem i wysiadł w hotelu „du Rhin.“ Dzisiejszy *Monitor* nie zawiera nic ważnego.

Londyn, 15. lutego. Na posiedzeniu izby niższej zażądał *Roebuck*, ażeby rząd przedłożył korespondencyę amerykańską. Lord *Palmerston* powiedział, że gabinet washingtonski zarzuca p. Crampton, że niewstrzymał werbunków już po niesprawiedliwieniu ze strony gabinetu angielskiego. Jeżeli się rzecz tak ma w istocie, tedy lord *Palmerston* nie będzie stawał w obronie pana Crampton. Kanclerz skarbu oznajmił, że przedłoży izbie projekt, ażeby zagraniczne towarzystwa asekuracyjne te same opłacały podatki co i angielskie.

Turyń, 14. lutego. Izba deputowanych przyjęła ogólny budżet, tudzież wydatki na wyprawę do Lewanty. Hrabia Cavour odjechał do Paryża. W jego niebytności objął minister oświecenia sprawy finansowe.

Florencya, 14go lutego Uplyniony z końcem przeszłego roku traktat handlowy z Neapolem przedłużono do 31. grudnia r. b.

Frankfurt, 16. lutego. Zgromadzenie związkowe naradzało się jeszcze nad propozycyami w sprawie wschodniej.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe w obwodzie samborskim.)

Sambor, 5 lutego. Według doniesień handlowych sprzedawano w drugiej połowie zeszłego miesiąca na targach w Samborze, Drohobyczy i Komarnie w przecięciu korzec pszenicy po 12r. 10k.—13r.48k.—12r.; żyta 8r.50k.—9r.48k.—9r.; jęczmienia 5r.24k.—6r.—7r.; owsa 3r.18k.—3r.12k.—3r.12k.; breczki w Drohobyczy 8r.; kukurudzy 7r.28k.—7r.24k.—0; kartofli w Samborze 4r.48k. Cetnar siana po 31k.—36k.—0. Sąg drzewa twardego kosztował

